

NOMEN EST OMEN

Ім'я зобов'язує!

Університетські Вісті

Газета Донецького національного університету імені Василя Стуса. Заснована у 1966 р.

15 травня 2017 року № 2 (1537)

СЬОГОДНІ У НОМЕРІ

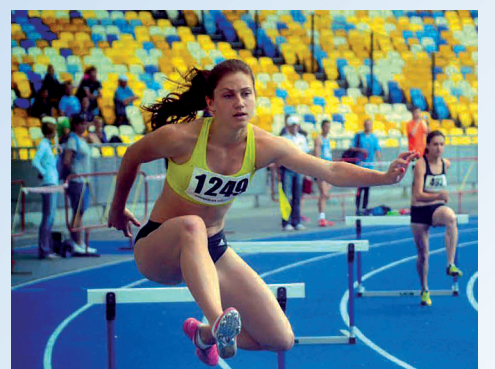
**ЯК ВСТУПИТИ
ДО УНІВЕРСИТЕТУ В 2017?**
стор. 7-10
передай тому, кому потрібно

НАВІЩО ВІВЧАТИ ХІМІЮ?
стор. 12-13
продemonструють безліч
ефектів застосування знань

**ЯК ГОТУЮТЬ «АГЕНТІВ
ЗМІН» ДЛЯ ВІННИЦІ?**
на стор. 11
дізнайся про перспективу
стати посадовцем

**ХТО ВИБОРЮЄ ПЕРЕМОГИ
ДЛЯ ВИШУ?**
на стор. 14-15
перерахуй спортивні
досягнення студентів
Університету

Я – Університет, і мені нечасто випадає нагода говорити. Мої спогади сьогодні – чесні, світлі, сповнені тепла і смутку – це майже сповідь. Ви спитаєте мене, для кого вона? Я говорю до тих, чий життєвий шлях хоч на мить пов'язано зі мною, і, звісно, для тих, для кого я є життям...

Багато з тих, кого навіки викарбував я у своїй пам'яті, – вже пішли... Тисячі моїх майбутніх учнів – славетних випускників – тільки-но шукають шлях до мене. Я щасливий на спогади і мрії, на колишні злети і майбутні перемоги.

Як і кожна жива істота, я маю відлік свого часу. Мій рік народження – 1937: сповнений страху та болю час для моєї Батьківщини. Джерело моєї сили і натхнення – у місті, «в котрім навесні розквітає мільйон троянд» – Донецьку, що тоді мав назву Сталіно. Звідси моє перше ім'я – Сталінський державний педагогічний інститут. У невеликому корпусі в три поверхи, що на Театральному проспекті, на двох моїх факультетах – історичному і філологічному – навчалося лише 138 студентів. Пам'ятаю їх усіх!

Зберігаю у своїй пам'яті й тих, хто першими почав говорити від мого імені: ректорів Олександра Васильовича Євдокименка, який пішов з життя у 1941, Сергія Олексійовича Ксенофонтіова...

У 1940 році університетська родина – це вже 881 студент, шість кафедр і 65 викладачів! Нас було так багато і так мало, зрештою тоді, цінуючи і захищаючи одне одного, ми здавалися собі цілим світом – зі своїми цілями, проблемами, друзями, святами.

Навіки залишиться у пам'яті мій перший випуск! Безкінечно дорогої моєму серцю діти, життя яких у цей день стало одночасно щасливим – адже ось він – диплом про вищу освіту (!), і сповненим болю, відчаєм, страху... Далі була війна.

Можна шкодувати про кращі часи, але піти від свого – ніяк. Вже у жовтні 1941 року мене евакуювали у м. Кунгур Молотовської області (нині – Пермський край, що в Росії). Довгі два роки я був на чужині. Та будь-яка війна колись закінчується. І от настав день мого повернення додому! Тоді я вирішив: попри всі біди, що випали на долю моєї країни та великого українського народу, я не здаватимуся, працюватиму задля тих, хто ділив зі мною свободу і страждання у цей буремний час.

І я був вірним своєму слову!

ПЛЕКАЄМО ТРАДИЦІЇ, ЦІНУЄМО ІМ'Я, ПРАГНЕМО ДОСКОНАЛОСТІ!

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

14 вересня 1964 року Донецький педагогічний інститут став Донецькою філією Харківського ордену Трудового Червоного Прапора державного університету ім. О.М. Горького. Директором філії було призначено професора Миколи Федоровича Хорошайлова, який обіймав посаду директора педінституту з 1961 року.

28 травня 1965 року Постановою Ради міністрів СРСР було прийнято рішення про організацію Донецького державного університету на базі Донецької філії Харківського держуніверситету ім. О.М. Горького.

Одночасно з відкриттям університету було створено Донецький науковий центр. Із різних куточків країни в наше місто для роботи в Донецькому держуніверситеті й науковому центрі прибули 4 академіки та 10 членів-кореспондентів Академії наук. Першим ректором університету було призначено доктора хімічних наук, професора, академіка АН УРСР Леоніда Михайловича Литвиненка (1965–1968 рр.).

У 1965 році розділено фізикоматематичний та історико-філологічний факультети. З дозволу Мінвузу України в університеті було відкрито хімічний та біологічний факультети.

У 1966 році було створено економічний факультет з двома кафедрами: економіки, організації і планування народного господарства та бухгалтерського обліку, фінансування і кредитування.

У цьому ж році в університеті засновано багатотиражну газету «Університетські вісті».

11 вересня 2000 року указом Президента України Донецькому національному університету присвоєно статус національного.

У 2004 році Донецький університет першим підписав Велику Хартію університетів і долучився до Болонського процесу.

У вересні 2014 року у зв'язку з агресією Російської Федерації проти України та окупацією м. Донецька і приміщення університету, зокрема, силами проросійських сепаратистських угруповань, адміністрацією було прийнято рішення про евакуацію університету.

З метою збереження життя та здоров'я громадян України Міністерством освіти і науки України було прийнято рішення щодо перенесення діяльності ДонНУ в м. Вінниця – наказ № 1084 від 30 вересня 2014 р. «Про організацію освітнього процесу Донецького національного університету в місті Вінниця».

3 листопада 2014 р. у Донецькому національному університеті розпочався новий навчальний 2014/2015 рік – перший на Подільській землі.

10 червня 2016 р. Конференція трудового колективу Донецького національного університету проголосувала за присвоєння вишу імені свого випускника, дисидента, Героя України Василя Семеновича Стуса.

22 вересня 2016 р. Донецький національний університет отримав наказ Міністерства освіти і науки України № 1126 від 21 вересня 2016 р. щодо затвердження Статуту Донецького національного університету імені Василя Стуса.

Університет – це вчинки тих, хто в ньому навчався, працював, захищав його ім'я на спортивних змаганнях і студентських олімпіадах... За мої 80 років я мав честь стати Альма Матер для десятків тисяч молодих, амбітних, завзятих юнаків і дівчат. Я говорю їхніми словами впродовж всього життя. Назавжди зі мною залишається пам'ять про тих, хто віддав свої життя в ім'я свободи і справедливості – В.І. Костецький, М.А. Марченко, П. Дубинін, В. Коваль, С. Тарновський, Т. Холод та багато-багато інших моїх загиблих у Другій світовій війні синів, Героїв моєї України – Василя Стуса, Дмитра Чернявського, Юрка Матуцака... Кожен спогад про них – це окрема сторінка моєї історії.

Та у свій Ювілей я хочу говорити від імені свого керманіча. Сьогодні у Вас, Романа Федоровичу, своя професійна команда, Ви – доктор наук, професор... Та коли Ви вперше з'явилися у моїх стінах ще зовсім юним студентом, я був молодший на 40 років. Яким я Вам запам'ятався, Романа Федоровичу?

– Вперше я переступив поріг Головного корпусу тоді ще Донецького державного університету одразу після закінчення служби в армії. У липні 1981 року я прийшов подавати документи на вступ до університету, і обрав нову на той час спеціальність – «Правознавство». Тоді, дорогий друже, мене вразила велика кількість молодих людей, які інтенсивно рухалися своїми коридорами і кабінетами: кожен у своєму напрямку, але неодмінно з важливою справою чи завданням. А ще Університет постав переді мною в усій своїй успадкованій величї – це був дійсно «храм науки».

Саме тоді я усвідомив, що моє майбутнє великою мірою може залежати від Університету: тих можливостей, які відкриваються перед студентом, що прагне вивчити науки і підготуватися до обраної професії. Я збагнув, що переді мною відкриваються нескінченні можливості університетської освіти. Університет – це юність, молодість, виклики, омріяна професія, перспектива, успіх!

2014 рік... Іноді треба опинитися в пеклі, щоб вийти звідти вільним. Я змінився після того зухвало, безчесного, цинічного захоплення озброєними людьми, сповненими лютою ненависті до всього того, що було для мене цінним і рідним. Та попри все це, незмінною залишилася моя вірність своїй місії – виховувати нові покоління молодих професіоналів і громадян. Де б я не був, незмінним залишиться саме це. Вірно, Романа Федоровичу? Як нам вдалося пройти крізь це випробування?

– Вірно! Я впевнений, що нам вдалося пройти крізь випробування війною саме тому, що наш колектив був сповнений віри і сил подолати ці труднощі. Університет як

інституція, як спільнота – дуже важливий для нас. Ми любимо його, тому що він втілює у життя нашу ідею академічної свободи. Незважаючи на всі проблеми, з якими ми стикнулися за ці майже три роки, та навіть недоліки, Університет став для всього колективу притулком, домом. Він дає нам чуття віри в духовне життя суспільства. Ми – ті, хто любить Університет як місце й осередок нашої праці, як частку нашого життя. У цьому коріння успіху: ми – не проект, це – наше життя.

Всі ми – велика університетська родина, яка росте, дорослішає. І хоча у кожного з нас свій окремий шлях, разом вони сплітаються в єдиний курс. Яким він буде, пане Ректоре? Яким я буду через роки?

– Третій рік поспіль перебуваючи у Центрі України, наш Університет не припиняє розширювати освітні можливості для своїх студентів, працює над спільними проектами з місцевою владою і територіальною громадою, відновлює втрачені через війну зв'язки і партнерство.

«Плекаємо традиції, цінуємо ім'я, прагнемо досконалості» – саме під таким гаслом, що повністю відображає місію ДонНУ імені Василя Стуса, ми будемо працювати і надалі.

Моє глибоке переконання полягає у тому, що ми повинні зберегти і розвивати «класичність» університету, незважаючи на наші внутрішньодержавні реалії та виклики глобального характеру. Саме Університет, сповідуючи фундаментальні цінності академічної свободи і автономії, покликаний формувати національно свідомих, гідних громадян своєї держави та нести за це відповідальність перед суспільством. Я впевнений, що і через 100 років ця висока місія класичного вишу буде як ніколи доречною і нагальною. ДонНУ імені Василя Стуса у майбутньому – це потужний освітньо-науковий заклад, що формує фахівців і виховує Громадян!

У свій Ювілей я хочу попросити Вас, Романа Федоровичу, можна? Я хотів би, щоб Ви залишили для мене щось на кшталт капсули зі зверненням у майбутнє, яку кладуть у фундамент нової будівлі. Якби Вам випало поспілкуватися з

тим, хто керуватиме мною через 50 років, що б Ви сказали цій людині про мене? Які мої таємниці Ви готові розкрити? Що хочете побажати тим, хто вперше опиниться у стінах Донецького національного університету імені Василя Стуса?

– Я би сказав, дорогий мій друже, що ти – унікальний Університет. Мені складно пригадати хоча б ще один приклад відродження і розквіту академічних традицій в університеті, що менше, ніж за 100 років вже вдруже покидає рідні стіни, свій дім.

Мабуть, справа тут не тільки у характері Донецького краю, що викарбовувалася у важкій праці тих, хто «гартував сталь» і добував з глибин землі «чорне золото». Попри всі стереотипи та міфи, Донецьк і Донецький національний університет завжди жили святим почуттям до своєї землі. І саме це осереддя любові і міцності духу, безкомпромісності з ворогом і жаги до волі і свободи вирізняють тебе, дорогий Університете, з-поміж інших. Всі роки свого існування Університет прагнув до вдосконалення. Його скарб – це найкращі студенти і викладачі. Іноді ми ставимо завищені задачі і вимоги до себе, проте саме завдяки цьому університетська спільнота Стусівського університету має сильний характер.

Друзі, наші майбутні студенти, майбутні викладачі, хай Донецький національний університет імені Василя Стуса стане частиною Вашого життя, продовжуйте його славні традиції. Саме він дасть Вам змогу реалізувати свій потенціал, щоб жити змістовним, продуктивним життям. Саме його історія – нескореного борця за свободу і правду – може стати і Вашою історією. Цінуйте університетські роки, пам'ятайте громадянський подвиг колективу Донецького національного університету імені Василя Стуса, цінуйте його ім'я і плекайте традиції!

Відкритий простір для ліберальних ідей, інтерактивний майданчик для обміну знаннями та досвідом – цей задум переміщеного з охопленого війною Донбасу вишу був покликаний презентувати вінницькій громаді дослідницькі та навчально-педагогічні здобутки колективу Університету і намір ділитися своїм досвідом і відігравати провідну роль у громадському житті міста. Саме тому науково-просвітницький проект «Відкритий університет» стартував практично одразу після початку навчання в екзилі – 21 листопада 2014 року.

Перший захід проекту – відкрита лекція ректора Донецького національного університету імені Василя Стуса, доктора юридичних наук, професора Романа Федоровича Гринюка – зібрав повну конференц-залу Вінницького прес-клубу, який гостинно надав нашому вишу простір для розповсюдження знань та досвіду. Подія такого унікального для Вінниці формату вразила допитливих слухачів – студентів та викладачів Університету, зацікавлену вінницьку молодь, представників правозахисних організацій та небайдужих громадян.

Відкритість нового на Поділлі вишу, переміщеного з Донецька, миттєво стала однією з наших «унікальних пропозицій», і всі подальші заходи в цьому форматі неодмінно отримували величезний розголос у місцевій пресі та просто серед містян. Лекції, майстер-класи, тренінги, обговорення, «круглі столи», семінари, будь-які виступи викладачів та гостей Донецького національного університету імені Василя Стуса (як співвітчизників, так і закордонних науковців, громадських діячів, дипломатів) завжди є подією для питливих та зацікавлених в інтелектуальному вдосконаленні мешканців Вінниччини.

«Відкритий університет» намагається оперативно реагувати на актуальні наукові та соціально-політичні національні питання, що є надзвичайно важливими для осмислення і повноцінного становлення студентів як фахівців та громадян. Проект дає можливість студентам усіх вишів Вінниці та всім бажаючим вінничанам не тільки отримати нове для себе знання, але й поділитися власними науковими розробками, ідеями, здобутками.

Тож і нині, плекаючи традиції, цінуючи ім'я і прагнучи досконалості, ми продовжуємо реалізацію започаткованого майже три роки тому проекту «Відкритий університет», сумлінно виконуючи свою просвітницьку місію та обов'язок.

«РОЗУМНИЙ ДОЩ» ВІД ЖІНКИ, ДРУЖИНИ, ЖУРНАЛІСТКИ

**Автор: Аліна Бурова, студентка
1-го курсу магістратури
спеціальності «Журналістика»**

Першою весняною ластівкою для Донецького національного університету імені Василя Стуса стала головна редакторка газети «День» Лариса Івшина, яка завітала до нас із розмовою під назвою «Національний діалог» в останній день зими. На цю зустріч з моменту переміщення ДонНУ до Вінниці з нетерпінням чекали і студенти, і викладачі, для яких Лариса Олексіївна давно стала вірним другом.

— Я маю особливі стосунки з донецьким університетом, і впевнена, що у Вінниці ми побудуємо не менш цікаві і ще більш успішні відносини, — розпочала спілкування гостя. Востаннє Лариса Івшина зустрічалася зі студентами ДонНУ чотири роки тому, ще в Донецьку. Тоді заради цього візиту довелося піти на хитрощі.

— Ми приймали в гостях Ларису Олексіївну в березні 2013 року в Донецьку, і тоді все було вкрай складно, — ділиться спогадами завідувачка кафедри журналістики ДонНУ імені Василя Стуса Олена Тараненко. — Бо про зустріч студентів з Ларисою Івшиною не могло йтися (так нам сказали «зверху»), тож довелося вигадувати науково-практичну конференцію з конвергентних ЗМІ, щоб запросити Ларису Олексіївну як експерта. Але студентам було байдуже, під яким приводом, аби побачити і поспілкуватися з легендою української журналістики.

І цього разу зацікавлених студентів було стільки, що у коворкінгу бракувало місця для охочих послухати ідеї відомої журналістки, поставити їй питання, почути ставлення Лариси Олексіївни до подій, які наразі відбуваються.

— Перед тим, як приїхати у Донецький національний університет імені Василя Стуса у Вінниці, я передивилася матеріали нашої газети, які були присвячені ДонНУ і моїм подорожам до Східної України, — розповідає очільниця «Дня». — Перший раз я, буквально, проривалася в Донецьк. Це був, на-

певно, 2003-й рік. Тоді мені довелося чи не єдиний раз скористатися своїми родинними зв'язками. Я попросила Євгена Кириловича Марчука допомогти, і він поспілкувався з президентом і прем'єром, щоб мені дали дозвіл провести зустріч в університеті, — розповідає Лариса Олексіївна. — Зараз ви дивуєтесь, як таке могло бути?! Але це правда. Зі мною поводитися чемно, але відсторонено. І вже тоді відчувалася напруженість. У супроводі до книжок «Котел» і «Я — свідок» з публіцистичного триптиху «Дня» я писала про те, що Донбас був відданий «в лізинг». Уже тоді ця гуманітарна окупація була помітною. І велика заслуга ентузіастів, які не здалися і особисто протистояли тій системі. Попри важкі випробування, ви зуміли врятувати свій виш, який вибрав Україну, наповнити його змістом і обрости цікавими ініціативами вже у Вінниці.

Студенти цікавилися тим, як відтворити національний діалог, який довгі роки не існував між регіонами в нашій країні. Лариса Івшина висловила таке бачення: «Вважаю, що для побудови національного діалогу в нашій країні необхідна особлива концепція. Регіонам потрібно тепліше, уважніше ставитися один до одного, а Київ міг би синергетично зібрати все це і стати гарантом спокою та взаємоповаги в країні». Також редакторка газети «День» неодноразово наголосила, що задля порозуміння нам потрібно вивчати українську історію, намагатися зрозуміти її.

Здивувало пані Ларису те, що студенти ставили багато питань, які стосуються її біографії, а не роботи. Пояснення просте: газету вони можуть бачити й тримати в руках щодня, а поспілкуватися з людиною-леген-

дою вдається тільки в рідкі моменти особистих зустрічей. І студенти вивідали те, чого досі не знали.

— Я не одразу стала журналісткою, — розкаже Лариса Івшина. — Спочатку була ідея поступити на відділення психології філософського факультету, але спробувала я вступати одразу після школи на філологічний факультет. Не «добрала» пів бали, повернулася додому, що на Волині — і два роки працювала маляром-штукатуром на будівництві, здобуваючи цікавий та важливий життєвий досвід! Після цього я не боялася нічого, бо це викарбувало моє ставлення до людей.

На початку журналістської кар'єри Лариса Івшина працювала у радянській пресі, студенти поцікавилися цим, і відповідь їх приголомшила: «Саме журналістська робота в радянській газеті переконала мене, що можна всюди підтримувати людей, відстоювати їх інтереси. А ось після отримання незалежності українські журналісти забули, що вони працюють для людей і повинні писати про людей. Під час подій на Майдані я казала, що телекамери від сцени треба повернути назад — щоб показувати народ! Якщо ти дивишся тільки на сцену — ти гірше, ніж радянський, бо тоді був примус, цензура, а зараз — це твій усвідомлений вибір».

Враження від спілкування висловив декан філологічного факультету Володимир Мозгунов: «На Вінниччині є таке поняття як «розумний дощ» — той, який не руйнує, а несе користь. Його вода не стікає бурхливими потоками, вимиваючи все на своєму шляху, а тихо й водночас потужно живить землю. От саме таким «розумним дощем» була ця зустріч: тихо, спокійно, без екзальтації та надрику з нами говорила Лариса Івшина — Жінка, Дружина, Журналіст, — і послідовність цих окреслень можна міняти місцями, тому що розділити їх важко, як визначити, кого у ній більше».

ВАХТАНГ КІПІАНІ: НА ОДНІЙ ХВИЛІ З УНІВЕРСИТЕТОМ

Автор: Олена Самойленко,
головний редактор газети
«Університетські вісті»

Дружити природно не тільки для людей. Будь-який суб'єкт суспільства, якщо він відкритий для спілкування та налаштований на плідну комунікацію, може мати не тільки партнерів чи контрагентів, а й справжніх друзів – небайдужих, щирих, готових бути поряд і в горі, і в радості. Одним з таких друзів Університету є відомий громадський діяч, історик та журналіст Вахтанг Кіпіані. Історія взаємин пана Вахтанга з вишем доволі бурхлива та давня. Він неодноразово гостював у нас ще в Донецьку, з першого дня був серед прихильників ідеї присвоєння Університету імені Василя Стуса та докладав для цього неабияких зусиль...

- Усе своє життя в журналістиці я намагаюся потрапляти в ті місця, де люди живуть зі мною, так би мовити, на одній хвилі, - зізнається Вахтанг Кіпіані. - І кожного разу, коли я був у Донецьку, зокрема, на кафедрі журналістики, мене зустрічали так, начебто я вийшов з кімнати півгодини тому. Тож коли ви переїхали до Вінниці, тим паче, коли нарешті у вас з'явилося ім'я Василя Стуса, я вирішив, що обов'язково маю приїздити, презентувати «Історичну правду», книжкові проекти...

І ось це рішення втілене в життя - 17 лютого український публіцист, редактор сайту «Історична правда» Вахтанг Кіпіані презентував у ДонНУ імені Василя Стуса книгу «Українська Канадіана» та виставку «Подорож до Канади: українська еміграція 1891-1900».

Як розпочалася міграція українців до Канади, хто були ці люди, як відбувався розвиток української діаспори за океаном? Цими питаннями Кіпіані зацікавився п'ять років тому, коли вперше побував у Канаді. Тоді йому запропонували проїхати всю країну від океану до океану. Цей маршрут розробив тодішній посол України в Канаді Ігор Остах. І почалася екскурсія з того ж місця, куди у 1891 році прибули перші українці з Гали-

чини, які приїхали до Канади з квитком в один кінець.

- Це єдине, мабуть, місце західного світу, де українці стали не бідними родичами у чужій країні, а справжніми акціонерами держави, - розмірковує пан Вахтанг. - Вони впливають на її політичне, економічне життя. Там діє об'єднана і дуже сильна громада, яка активно допомагає Україні. Як журналіст я їздив туди у кілька відряджень. У процесах цих мандрів і зборів інформації я зрозумів, що є величезний пласт історії, який нам невідомий. Звичайно, у багатьох родинах на Галичині і Буковині є пам'ять про їхніх родичів у Канаді. У книзі зібрані тексти, написані тоді. Це не наукові розвідки про ті часи, це тексти, які описували свіжі відчуття людей, що вирішили покинути Україну і поїхати на Захід.

Пан Вахтанг привіз до Стусівського університету виставку історичних світлин, що розказують про першу хвилю переселення українців з Галичини та Буковини до Канади, яка тривала приблизно 15 років, починаючи з 1890-го. За цей період, за словами історика, до Канади переїхали близько 200 тисяч етнічних українців. «Першим іммігрантом до Канади можна вважати хлібний колос, бо саме зерно везли з собою селяни - як найцінніший скарб та символ рідної землі», - наголосив Вахтанг Кіпіані.

- Працьовитість та українськість назавжди закарбувалися в канадській культурі, як і деякі атрибути народної кухні та побуту. Наприклад, в кожному канадському супермаркеті можна придбати заморожені вареники чи голубці, а на уроки з гопака записуються представники майже всіх національностей, що проживають у Канаді. Однак люди, які виросли в Канаді та мають українське коріння, є передусім канадцами, їх культура дуже відрізняється від нашої. Водночас, вони чітко усвідомлюють власну відповідальність і всіляко підтримують українські рухи по всьому світу. Наприклад, канадці дуже допомогли українським братам після здобуття незалежності, а також за раз, під час АТО, - пояснює Кіпіані.

Зважаючи на обставини перебування нашого вишу у Вінниці, гість Університету зауважив, що стусівці - «сильні люди, які пережили дуже вагомі зміни в своєму житті, і на цьому прикладі країна має ставати сильнішою». Наприкінці зустрічі, що тривала більше двох годин, Вахтанг Кіпіані сказав:

- На честь 80-річчя Донецького національного університету імені Василя Стуса я бажаю всьому колективу, і особливо тим, хто переїхав у Вінницю з Донецчини, бути сильними, не губитися у всеукраїнському морі, зберігати свою донецьку окремішність, ідентичність настільки, щоб продовжувати наукові школи, творчі здобутки, які у вас були в рідному домі. Бажаю, щоб ДонНУ звучав на рівні країни як авторитетний поважний виш, у який варто вступати, з яким варто мати наукові та інші зв'язки. Щоб ви в цьому місті були на своєму місці!

Автор: Ірина Зайченко,
керівник Прес-центру

Про віру в успіх Української Держави, «бажання ходити з прямою спиною» та рубіжний для країни 2017 рік говорив зі студентами ДонНУ імені Василя Стуса український політик і військовий діяч, міністр оборони України у 2005 – 2007 рр., народний депутат України VI і VII скликань, голова «Громадянської позиції», полковник запасу, доцент кафедри політології Києво-Могилянської академії Анатолій Гриценко.

ЛЕКЦІЯ БЕЗ ПОЛІТИКИ

Більше 100 студентів і викладачів Стусівського університету зібралися в актовій залі головного корпусу, аби послухати лекцію з надзвичайно цікавої та навіть болючої теми - «Національна безпека України: ключові загрози та шляхи їх локалізації».

Учасники лекції приємно здивовані - пан Анатолій не ховається від відкритого спілкування: жодних охоронців, трибун... Він ходить з-поміж рядами, не проводить політичної агітації, а лекцію починає з анекдоту.

Дуже логічно й послідовно лектор перераховує ключові, на його думку, загрози для національної безпеки нашої держави: засилля і свавілля олігархів, корупція, неконтрольоване зовнішнє кредитування...

«Авторитарна модернізація» - саме такою, з огляду на озвучені думки, виявляється ідеальна для сучасної України модель суспільно-політичних відносин. Анатолій Степанович згадує відомих політичних діячів, непересічних історичних постатей - Ата-Тюрка, Лі Кван Ю, яким вдалося за відносно короткий проміжок часу провести реформу всіх сфер життя суспільства, змінити національний характер і створити сильні національні держави.

Здається, запропонований політиком законопроект щодо покарання суддів за корупційну діяльність (аж до довічного позбавлення волі з повною конфіскацією майна судді і його родини) - жорсткий, ба навіть жорстокий! «Але як інакше?», - запитує пан Гриценко у присутніх. - Скажіть, вам вдавалося хоч раз у житті, зіткнувшись з судовою системою, уникнути необхідності дати комусь хабаря? Бачу дві руки. Ви - щасливі люди. Мені ніколи не вдавалося...».

Анатолій Гриценко обурений, що навіть після Майдану - Революції Гідності - до влади в Україні прийшли люди, недостойні служити державі. Політик вважає неприпустимим засилля олігархів у вищих ешелонах влади, висловлює загальну зневіру в системі органів Генеральної прокуратури та СБУ і щиро дивується, чому й досі ми зволікаємо зі справедливим покаранням винних у розпалюванні антиукраїнської, антидержавної протиправної діяльності на Сході України.

Пан Анатолій зауважив, що зараз Україна знаходиться в точці біфуркації і, нарешті, має визначитися зі своєю системою цінностей і стратегічними пріоритетами, аби не стати «fail state» - неспроможною державою. Адже саме такі умови, на думку політика, закладені в Мінських угодах, які Україну змушують виконувати. «Ви читали Мінські угоди?», - запитав у присутніх Анатолій Гриценко, - «Я читав. І їх виконання призведе до того, що наша з вами країна зникне з політичної карти світу. Тому їх не можна виконувати».

Полковник Гриценко вірить у силу Збройних Сил України та впевнений у тому, що країни-підписанти Будапештського меморандуму мають всіма способами і шляхами гарантувати, а нині - захищати разом з українцями кордони, де європейські цінності свободи і права власності стикаються з нахабною імперською жагою завойовувати і підкорювати будь-якою ціною.

Болючі для суспільства питання відсутності правосуддя і неспроможності захистити свої права, засилля олігархів і просіяну корупцією вся система відносин між громадянином і державою - це ключові біди України, які гальмують її розвиток і входження до числа високорозвинених країн Європи та світу. І цей ворог, на думку Анатолія Гриценка, - страшніший, ніж «російський гумконвой та найманці з усієї країни».

Студенти поцікавилися у Анатолія Степановича, чи могло б відновлення статусу ядерної держави допомогти Україні у вирішенні конфлікту з Росією та що слід робити, аби перемогти? Обережний у відповідях, пан Анатолій висловлює думку, що наявність ядерної зброї не є гарантією зовнішньої безпеки: «Подивіться на Ізраїль, який вже більше 60-ти років безупинно боронить свої кордони. І навіть ядерна зброя, яку він має - а він її має, - тут не допомагає». Нерішучість і марна втрата часу - саме ці прорахунки, на думку А. Гриценка, призвели до втрати Криму і Донбасу. Та все ж таки Анатолій Степанович вірить в успіх України та її перемогу - нехай не на фронті військовому, принаймні на дипломатичному.

Насамкінець А.С. Гриценко закликає молодь користуватися своїми конституційними правами - ходити на вибори, робити свій власний розсудливий вибір, не вірити популістам і не давати олігархам і бандитам жодних шансів називатися обранцями народу.

СЕМЕН ГЛУЗМАН: «ВСЕ СКЛАДНО, АЛЕ МИ ПЕРЕМОЖЕМО!»

Автор: Аліна Тарасюк, студентка
2-го курсу спеціальності
«Політологія»

Очікувана камерна атмосфера спілкування з лікарем-психіатром і колишнім політв'язнем Семеном Глузманом в одній з аудиторій головного корпусу Донецького національного університету імені Василя Стуса перетворилась на громадське зібрання міста Вінниці.

Подивитись, послухати, поговорити з президентом Асоціації психіатрів України, директором Українсько-американського бюро захисту прав людини, членом Американського товариства психіатрів, Королівського коледжу психіатрів Великої Британії, Канадської психіатричної асоціації, Товариства психіатрів і неврологів Німеччини, одним із авторів закону України «Про психіатричну допомогу» прийшли не лише студенти вишів міста, а й прості вінничани. То й не дивно – Стусівський університет відкритий для всіх!

Незважаючи на велику кількість бажаючих поспілкуватися з паном Глузманом, щира розмова все-таки відбулась. Свою розповідь Семен Фішельович розпочав історією, яка, напевно, червоною ниткою проходить крізь усе його життя – історією арешту молодого, допитливого і в чомусь наївного починаючого лікаря-психіатра.

«Мой арест был связан с мотивом профессиональной деятельности. Я был влюблен в свою будущую профессию, занимал медицинскую. Начало моей любви случилось здесь, на Винницкой земле, тут я посещал кружок психиатрии. И в это время узнал, что в СССР, в моей стране, происходит злоупотребление психиатрией в политических целях, что сажают в психиатриче-

ские больницы, ставят диагноз абсолютно не мотивировано - психически здоровым людям».

Молодий та безпечний ентузіаст готував заочну контрекспертизу по справі генерала Петра Григоренка (який вдруге перебував у психіатричній лікарні) і виявив, що той абсолютно здоровий. Проте враховуючи, що всі друзі Семени Фішельовича, «і собачки, і котик друзів» знали, про що пише молодий психіатр, – незабаром це стало відомо і у КДБ. Сім років таборів

«И на следствии, и на суде я с жалостью смотрел на своих свидетелей. Они говорили, запинаясь, отводя глаза, бледные. Говорили обо мне, о моих взглядах, словах, поступках, говорили из одного лишь страха, не желая мне зла, они – боялись. Некий трансцендентный страх, кафкианский. И разве не счастье, что я лишен его, что совесть моя чиста? Разве этого мало?»

і три роки заслання чекали на того, хто не захотів мовчати, стаючи «гвинтиком» системи.

Цілковито алогічними й недалекоглядними були органи КДБ, які садили в одні і ті ж самі тюрми представників української інтелігенції. Літературознавець, поет, справжній інтелектуал Іван Світличний, письменник, мислитель і громадський діяч Євген Сверстюк, поет, перекладач, літературознавець Василь Стус та багато-багато інших представників тогочасної інтелектуальної еліти – всі вони були близькими друзями і соратниками Семена Глузмана.

ДВАДЦЯТЬ ДНІВ ІЗ СТУСОМ

Завжди цікаво слухати про буденне життя людей, які у суспільній свідомості представляються героями. Василь Стус – один із них. Ми знаємо про нього як про поета, дисидента, літературознавця, правозахисника... Проте, якою людиною був Василь Стус?

Семен Фішельович поділився своїми спогадами про знайомство і 20 днів перебування разом зі Стусом.

«Со Стусом у мене было очень короткое, но очень важное для меня пребывание в одной камере во внутренней тюрьме КГБ в Киеве. Стус был очень ранимый. Красивый, высокий человек с красивым, хорошо поставленным баритоном, но человек-то очень нежный внутри. Я его называл потом в своих воспоминаниях «человек без кожи». Он очень болезненно реагировал на любое зло, которое видел, и он о нём говорил вслух: «Это зло. Ты - зло».

Відчуття, коли Робінзон Крузо побачив сліди людини на піску, сліди П'ятниці – так описує своє знайомство зі Стусом пан Глузман.

Відчуття, коли Робінзон Крузо побачив сліди людини на піску, сліди П'ятниці – так описує своє знайомство зі Стусом пан Глузман.

«Стус был одним из тех немногих, которые вслух говорили. Вот

меня забирают из камеры-одиночки и заводят в другую камеру, где я вижу красивого, старше меня, человека, с нервным лицом, тревожным взглядом, который сидит на кровати, и перед ним - тумбочка. Я смотрю: у него лежат две книги, одна - словарь толстый, а вторая, похоже, стихи. И вот он работает с этим. Я очень удивлённо его спрашиваю: «Что это у вас такое?» и он как-то так, ему даже немножко неудобно, говорит: «Ну это Рильке. Я перевожу Рильке». Помните это ощущение, когда Робинзон Крузо увидел следы человека на песке, следы Пятницы? Вот это было ощущение для меня, потому что уже прошло шесть или семь месяцев в этом трагическом здании, где до КГБ было гестапо, а до этого – НКВД - традиции сохранялись. Я очень любил Рильке, я его знал в переводах на русский язык. И дальше 20 дней Стус не переводил ничего и не писал – мы с ним общались, потому что нам было настолько интересно и эмоционально близко всё друг в друге. И потом мы попросили начальника тюрьмы КГБ, чтобы нас отправили в одну зону, поскольку мы подружились. Ну, конечно, мой следующий этап был в Пермской области, а его этап был в Мордовии в политических лагеря и больше мы с ним не виделись. Для меня эти 20 дней – одно из светлых пятен заключения».

...Говорили і про сучасну реформу медицини, політичну кон'юнктуру та про те, як збудувати комфортну для всіх країну.

«Всё непросто и всё будет непросто, но мы победим. Я хочу дожить до этого», - резюмував наш поважний гість.

Просвітницький проект ДонНУ імені Василя Стуса

21 листопада 2014 р. – перша лекція на тему «Проблеми сучасного українського конституціоналізму». Лектор – доктор юридичних наук, професор, ректор ДонНУ імені Василя Стуса Гринюк Роман Федорович.

5 та 6 грудня 2014 р. – майстер-клас «Світові стандарти журналістики». Спикери: доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри реклами та зв'язків із громадськістю Інституту журналістики КНУ імені Т.Г. Шевченка, президент Академії української преси Валерій Феліксівич Іванов та голова Комісії з журналістської етики, засновник і головний редактор газети «Дзеркало тижня» Володимир Павлович Мостовий. Захід відбувся за підтримки Фонду Фрідріха Науманна за свободу.

9 квітня 2015 р. – відкрита лекція «Нація». Лектор – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії ДонНУ імені Василя Стуса Додонов Роман Олександрович. «Актуальне питання у світлі драматичних подій року, що минав, стало надзвичайно важливим для осмислення і повноцінного становлення студентів-фахівців-громадян».

9 грудня 2015 р. – лекція на тему «Підвищення ефективності студентських служб». Лектор – координатор проекту Impress, почесний професор ДонНУ Альфредо Москардіні. «Останні дослідження у менеджменті та сфері соціальних комунікацій».

22 січня 2016 р. – відкрита лекція «Єднання заради Незалежності» кандидата історичних наук, доцента кафедри історії України ДонНУ Марії Олександрівни Бистрої.

22 квітня 2016 р. – відкрита лекція «Василь Стус: Поет, дивак і єретик» кандидата філологічних наук, доцента кафедри теорії та історії української і світової літератури ДонНУ Олега Євгеновича Солов'я. «Лекція справила невимовно потужне враження на всіх присутніх, зачепила якісь до того невідомі душевні струни, змусила замислитися...»

30 листопада 2016 р. – лекція на тему «Синтез і застосування монодисперсних органічних напівпровідників» професора Пітера Скабари (Університет Стратклайда, Глазго, Шотландія).

7 лютого 2017 р. – відкрита лекція «Агресія і аргументація: агресивна аргументація». Лектор – професор Інституту славістики Дрезденського технічного університету Хольгер Куссе. «Усі учасники спробували зрозуміти суть людської агресії та розібратися у популістських промовах політиків і агресивних дискурсах соціальних мереж у часи інформаційних і гібридних війн».

Автор: Єлизавета Недогорова, студентка 4-го курсу спеціальності «Журналістика»

Для Вінниці ця програма є новим форматом вивчення богослов'я на базі класичного університету без необхідності відвідування спеціалізованих теологічних навчальних закладів. За умов напруженості в суспільстві та нагнітання конфесійних конфліктів, «Основи християнського богослов'я» є актуальним курсом як для церковнослужителів, які хотіли б поглибити свої знання з основних богословських дисциплін, так і для мирян, що прагнуть орієнтуватися у житті церкви, її історії та традиціях.

Програма не лише дозволяє отримати академічні знання, вона дає досвід проведення духовно-просвітницької роботи з різними категоріями населення. Слухачі, які мають педагогічну освіту чи право викладання у навчальних закладах, після отримання сертифіката матимуть шанс передати власні практичні знання, провадячи ви-

підрозділах органів державного і муніципального управління при освітніх, наукових, медичних, соціальних, громадських, професійних, політичних, культурних організаціях.

- Слухачі програми різняться за віком, професіями, вподобаннями, але об'єднані єдиною метою – прагненням здобути якісну додаткову освіту, – розповідає тьютор сертифікатної освітньої програми «Основи християнського богослов'я», кандидат історичних наук Олена Скопова. – Програма спрямована на підвищення культурно-освітнього рівня слухачів, поглиблення знань з теології, виховання релігійної толерантності і терпимості. Слухачі програми – не просто академічна група, вони – дружна родина, активно спілкуються поза аудиторією, надзвичайно ініціативні та цілеспрямовані. Можна з упевненістю сказати, що наші очікування виправдалися, а потрачені зусилля були не даремними.

«МИ ВИВЧАЄМО ТЕ, У ЩО ВІРИМО!»

Більше шести місяців у Донецькому національному університеті імені Василя Стуса успішно триває сертифікатна освітня програма «Основи християнського богослов'я», відкрита рішенням Вченої Ради університету спільно з Вінницькою Єпархією Української православної церкви.

ховну роботу на основі християнської етики в

Сертифікатна освітня програма — це нестандартна спеціалізація для класичного університету, і інформація про новачку розповсюджувалась різними шляхами. Катерина та Мирослава, наприклад, дізналися про курс «Основи християнського богослов'я» на репетиції церковного хору, у якому співають вже декілька років. Спочатку дівчат зацікавила сама ідея цієї програми, а рішення стати слухачками з'явилося одразу після відвідання «вхідної» лекції.

- Мене дуже приваблює те, що не виникає великих перешкод у розумінні дисциплін, викладачі завжди готові все докладно пояснити, – ділиться враженнями Катерина Греско, яка здобуває освіту викладача вокально-хорової підготовки, теорії та методики музичної освіти у ВДПУ ім. М. Коцюбинського. - Завдяки цій освітній програмі є можливість без тривалого навчання у семінарії отримати цінні знання саме про те, що є цікавим у повсякденному житті та буде корисно надалі. На курсах я збагачуюся духовно та інтелектуально!

Мирослава Воронич – студентка ДонНУ імені Василя Стуса, навчається за спеціальністю «Біофізика».

- Я вже маю деяке уявлення про богослов'я, бо співаю в хорі, проте мені дуже хотілося розширити знання, – зізнається дівчина. - На заняттях ми розбираємо цікаві теми, нерідко відкриваємо для себе зовсім інший зміст чи трактування існуючих в суспільстві звичаїв, традицій. Всіх слухачів на курсі я знала ще до початку навчання, проте в ході спілкування багатьох людей відкрила з іншого боку, і себе в тому числі. Я задоволена курсом, і хоч це додає ще одну сесію на семестр, воно того варте!

Освітня програма розрахована на 340 аудиторних годин. Проте слухачі відмічають, що часто затримуються за цікавою бесідою набагато довше, ніж відведено у плані. Викладачами курсу є не тільки особи в духовному сані, а й світські фахівці в сфері богослов'я, історії церкви, філософії та психології.

«У ході активної роботи ми виявили, що найбільше цікавить слухачів і над чим ще треба працювати, – зазначає Олена Скопова. - Наступного навчального року планується повторний набір групи на сертифікатну освітню програму, оскільки запит на неї в суспільстві є дуже високим».

Додаткова інформація про програму «Основи християнського богослов'я» у ДонНУ імені Василя Стуса є на офіційному сайті університету та на сторінці у Facebook: <https://www.facebook.com/bogoslovskie.kursy>.

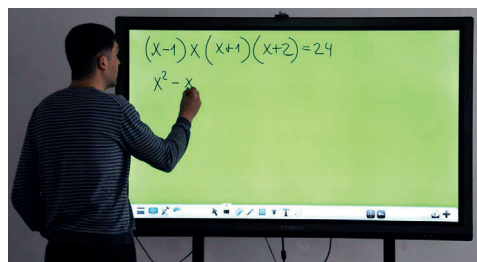
МАТЕМАТИКА - ТРЕНД МАЙБУТНЬОГО!

Автор: Аліна Тарасюк

Розрахувати ймовірність виживання на борту «Титаніка», з'ясувати, куди впадуть уламки зруйнованого супутника, визначити доцільність побудови дамби – легко, коли за діло беруться викладачі Академії математики та інформаційних технологій ДонНУ імені Василя Стуса.

Ідея створення Академії «пронизувала повітря» на факультеті математики та інформаційних технологій з моменту переїзду Університету до Вінниці. Тож, заручившись підтримкою ректора Романа Гринюка та сприянням адміністрації вінницького ліцею №7, Академія Математики та Інформаційних Технологій (AMIT) успішно стартувала у жовтні 2016 року.

Один з ініціаторів створення Академії – декан ФМІТ Артем Баєв розповів «Університетським вістям», що Академія як майданчик для роботи з обдарованими дітьми – не новий формат для них. Багато років поспіль робота з молоддю, що виявляла хист до «цариці наук», здійснювалась у Донецьку: в ліцеї при ДонНУ, у Відкритому Математичному Коледжі, Школі Юних Математиків, завдяки чому вдавалося на ранньому етапі виявити талановитих дітей і починати з ними працювати.

- Ми були структурою дуже відомою, авторитетною, а у Вінниці про нас ще не всі знають, тому однією з цілей Академії є профорієнтаційна робота, – пояснює декан ФМІТ. – Ми намагаємось побудувати певну траєкторію для учнів 6-8 класів, зачепити їх, пояснити незрозумілі речі, які в школі «проходять» формально. До того ж, ми доводимо, що кожна теорія необхідна та затребувана на практиці – демонструємо, де прикладається математичний арсенал знань.

Кожної суботи викладачі факультету математики та інформаційних технологій проводять заняття з двома групами школярів: 6-8-х та 9-11-х класів. По дві пари щотижня, дев'ять викладачів, кожен з яких – експерт у своїй темі, серед яких «Рішення олімпіадних задач», «Неевклідова геометрія», «Алгоритми сортування даних», «Рішення алгоритмічних задач», «Сучасні питання теорії ймовірностей», «Криві і поверхні в просторі», «Фрактали і їх застосування», «Побудова математичних моделей», «Рекурентні співвідношення» та багато інших.

- У навчанні ми йдемо від конкретних практичних завдань – розповідає заступник декана ФМІТ з

наукової роботи Олег Ветров. – Ми намагаємось показати, що математика – це цікаво не тільки для розгадування sudoku або логічних задач в кінці журналу, – з її допомогою можна розв'язувати прикладні задачі. Як зазначав відомий математик А.М. Колмогоров: «Математичне мислення – це не жонглювання формулами, а адекватне ставлення до світу».

- Ми зі школярами вирішували, наприклад, таке завдання: як випросити у батьків побільше грошей? Воно пов'язане з теорією ймовірностей. Ми знайомимо дітей з перспективою, демонструємо ресурси, які у нас, на жаль, поки що не розвинені, а за кордоном за допомогою розв'язання математичної задачі можна інколи отримати до 100 тис. доларів або чудову роботу в топових компаніях, – розповідає Артем Вікторович.

Окрім математики, учні Академії знайомляться з основами ІТ. Дмитро Стрельников, один з організаторів Академії – каже: «Інформаційні технології – це те застосування математики, яке наочно виражається і дає швидкі результати. Практика інших держав показує: чим більше грамотних фахівців в області математики та ІТ, тим швидший прогрес. У нас, на жаль, математика зараз не в тренді, але ми зробимо її модною, демонструючи нашим учням красу і перспективу можливостей цієї науки».

На безкоштовних заняттях AMIT вже побувало понад 70 учнів з Вінниці та області. Організатори Академії кажуть, що обов'язково

продовжать розпочате у наступному навчальному році. А ще у планах – розширення програми, вдосконалення співпраці зі школами та місцевою владою, яка повинна бути зацікавленою у зростанні конкурентоспроможності учнів та зниженні «відтоку мізків» з Вінницької області до столиці чи за кордон.

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Дар'я Терменжи, доцент кафедри вищої математики і методики викладання математики

Академія математики та ІТ не тільки дозволяє популяризувати математику та основи інформаційних технологій серед учнів Вінниччини, а й надає їм можливість приєднатися до освітнього середовища Університету, знайти своїх однодумців серед однолітків, відчувати на собі інноваційні методи навчання, познайомитися з викладачами сучасного вишу і відкрити для себе нові горизонти. Академія особисто для мене – це наші слухачі. Я бачу в їхніх очах безмежний інтерес та нескінченну кількість запитань. Наша місія – зберегти та розпалити це дужче цю жагу до знань!

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ АБІТУРІЄНТІВ-2017

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, необхідних для вступу до ДонНУ імені Василя Стуса

- 1: копія паспорта громадянина України або свідоцтва про народження (для осіб, які за віком не мають паспорта)
- 2: атестат про повну загальну середню освіту і додаток до нього
- 3: сертифікат Українського центру оцінювання якості освіти із зовнішнього незалежного оцінювання з відповідних конкурсних предметів
- 4: копія військового квитка або приписного свідоцтва (для військовозобов'язаних при вступі на денну форму)
- 5: 4 кольорових фотокартки розміром 3×4 см
- 6: документи, які підтверджують право на участь у конкурсі за результатами вступних екзаменів, зарахування за співбесідою, зарахування поза конкурсом (за наявності)
- 7: копія довідки про присвоєння індивідуального податкового номеру (ІПН) (у разі присвоєння)

ВАРТО ПАМ'ЯТАТИ!

- 1: Вступники на основі повної загальної середньої освіти подають сертифікати ЗНО, видані виключно у 2016 і 2017 році.
- 2: Вступники на основі повної загальної середньої освіти мають право подати до 9 заяв на 4 спеціальності, які фінансуються за рахунок державного бюджету. Кількість подання заяв на спеціальності (спеціалізації), на яких не передбачено прийом за кошти державного бюджету, не обмежується.
- 3: Копії документів без пред'явлення оригіналів не приймаються.
- 4: Заяви в паперовій формі подаються вступником особисто.
- 5: Під час подання заяв для вступу на бюджетні місця денної форми навчання вступник зазначає у кожній заяві її пріоритетність відносно інших поданих ним заяв. При цьому показник пріоритетності 1 означає найвищу пріоритетність.
- 6: Зазначена вступником пріоритетність заяв не може бути змінена.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ!

На вимогу вступника Приймальна комісія засвідчує копію атестата про повну загальну середню освіту і додатка до нього, копію сертифіката ЗНО та інших документів при наявності оригіналів зазначених документів.

ЯК ВСТУПИТИ ДО ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА У 2017 РОЦІ?

КРОК 1

ПОДАЧА ЗАЯВ І ДОКУМЕНТІВ ДЛЯ ВСТУПУ

12 липня розпочинається прийом заяв та документів від вступників на основі повної загальної середньої освіти

Якщо абітурієнт має право на складання вступних випробувань, зарахування за співбесідою, першочергове зарахування, він повинен подати заяву у паперовій формі разом з оригіналами та копіями відповідних документів до 18 години 20 липня до приймальної комісії ДонНУ імені Василя Стуса в одному з чотирьох міст: Вінниця, Хмельницький, Костянтинівка, Маріуполь.

Якщо абітурієнт не має пільг і планує вступати на денну та/або заочну форму навчання, то повинен подати заяву до 18 години 26 липня шляхом заповнення електронної форми в режимі онлайн на сайті ez.osvitavsimsim.org.ua. Після цього перейти одразу до Кроку 3.

ПРОХОДЖЕННЯ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ, ЯКІ ПРОВІДИТЬ ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

Звертаємо увагу!

Вступник зобов'язаний подати усі копії документів, які підтверджують право на участь у конкурсі за результатами вступних екзаменів, зарахування за співбесідою, першочергове зарахування до 18 години 20 липня.

3 програмами підготовки до вступних випробувань можна ознайомитися на офіційному сайті університету.

17-26 липня - Проведення творчих конкурсів для вступу на спеціальність «Журналістика»

21-23 липня - Проведення співбесід

21-26 липня - Проведення вступних іспитів

КРОК 2

КРОК 3

ОПРИЛЮДНЕННЯ РЕЙТИНГОВИХ СПИСКІВ ВСТУПНИКІВ

Рейтингові списки Приймальна комісія ДонНУ імені Василя Стуса оприлюднює на офіційному сайті donnu.edu.ua

24 липня – списки осіб, рекомендованих до зарахування за результатами співбесіди за державним замовленням.

1 серпня – рейтингові списки вступників за державним замовленням.

9 серпня – рейтингові списки вступників за кошти фізичних або юридичних осіб.

ВИКОНАННЯ ВСТУПНИКАМИ УМОВ ДЛЯ ЗАРАХУВАННЯ

Для виконання умов для зарахування (тобто подачі оригіналів відповідних документів) відводяться наступні терміни:

25 липня - Виконання до 18.00 вступниками вимог щодо зарахування на місця державного замовлення за результатами співбесіди.

5 серпня - Виконання до 12.00 вступниками вимог щодо зарахування за державним замовленням.

14 серпня - Виконання до 16:00 вступниками вимог щодо зарахування за кошти фізичних або юридичних осіб (1-а хвиля).

29 серпня - Виконання до 16:00 вступниками вимог щодо зарахування за кошти фізичних або юридичних осіб (2-а хвиля).

19 вересня - Виконання до 16:00 вступниками вимог щодо зарахування за кошти фізичних або юридичних осіб (3-я хвиля).

КРОК 4

КРОК 5

ЗАРАХУВАННЯ ВСТУПНИКІВ

26 липня - Зарахування до 12.00 за державним замовленням за результатами співбесіди.

7 серпня - Зарахування до 12.00 вступників за державним замовленням.

15 серпня - Зарахування до 15:00 вступників за кошти фізичних або юридичних осіб (1-а хвиля).

30 серпня - Зарахування до 15:00 вступників за кошти фізичних або юридичних осіб (2-а хвиля).

20 вересня – Зарахування до 15:00 вступників за кошти фізичних або юридичних осіб.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

м. Вінниця

Адреса: вул. 600-річчя, 21, каб. 101
Телефон: +380 (432) 50-89-32,
+380 (98) 971-96-40
E-mail: pk@donnu.edu.ua

м. Хмельницький

Адреса: вул. Свободи, 36, каб. 202
Телефон: +380 (382) 65-76-23,
+380 (382) 72-48-37
E-mail: podillya-center@donnu.edu.ua

м. Костянтинівка

Адреса: пр-т Ломоносова, 157
Телефон: +380 (66) 918-63-62
E-mail: konst@donnu.edu.ua

м. Маріуполь

Адреса: вул. Азовстальська, 4, каб. 8
Телефон: +380 (629) 46-55-34,
+380 (67) 399-66-56,
+380 (66) 362-48-30
E-mail: mariupol@donnu.edu.ua

Графік роботи

Пн.-Пт.: 09:00 - 16:00
Перерва: 13:00 - 14:00
Сб.: 09:00 - 14:00
Перерва: немає

ЯК ПОДАТИ ЗАЯВУ В ЕЛЕКТРОННІЙ ФОРМІ?

ОСНОВНІ ДАТИ ВСТУПНОЇ КАМΠΑНІЇ 2017

КРОК 1

Перейти на сайт
ez.osvitavsim.org.ua

Щоб зареєструватись на сайті необхідно заповнити наступні поля: логін, адреса електронної пошти, номер сертифіката, пін-код, рік отримання, серія та номер атестата, середній бал, після чого поставити відмітку «Я ознайомлений з правилами прийому», «Я ознайомлений із вимогами...», ввести цифри і букви з картинки і натиснути на посилання «Далі». На завершення треба підтвердити, що Ви ввели вірні дані, і завершити реєстрацію.

У разі успішної реєстрації Ви отримаєте на екрані повідомлення. У цьому повідомленні також буде відображений ЛОГІН та надано ПАРОЛЬ для входу в електронний «Кабінет вступника». На вказаний Вами e-mail також надійде повідомлення з логіном та паролем.

КРОК 2

Увійти до
електронного
кабінету,

заповнити особисті дані для подання електронних заяв, номер мобільного та домашнього (стаціонарного) телефону.

КРОК 3

Натиснути
на посилання
«Подати заяву»,

поставити відмітку «За розташуванням» та обрати: область, населений пункт, вищий навчальний заклад, спеціальність, факультет, спеціалізацію (освітню програму), якщо вона існує. Встановити пріоритет заяви (при поданні заяви на спеціальність (спеціалізацію), на якій передбачено прийом за кошти державного бюджету). У разі подання заяви на спеціальність (спеціалізацію) на навчання за кошти фізичних та юридичних осіб, треба встановити позначку «За кошти фізичних або юридичних осіб (контракт)». Кількість подання таких заяв не обмежується. Поставити відмітку «Я маю потребу у гуртожитку» (у разі потреби). Поставити відмітку «Я ознайомлений з правилами прийому до обраного ВНЗ». Натиснути на посилання «Подати заяву».

ЯК ФОРМУЄТЬСЯ

КОНКУРСНИЙ БАЛ ВСТУПНИКІВ НА ОСНОВІ

ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ?

КОНКУРСНИЙ БАЛ

$$KB = K1 \times P1 + K2 \times P2 + K3 \times P3 + K4 \times A + K5 \times OU$$

де **P1, P2** – оцінки зовнішнього незалежного оцінювання або вступних іспитів з першого та другого предметів;
P3 – оцінка зовнішнього незалежного оцінювання, вступного іспиту або творчого конкурсу з третього предмета;
A – середній бал документа про повну загальну середню освіту
OU – бал за успішне закінчення підготовчих курсів вищого навчального закладу для вступу до нього;
K1, K2, K3, K4, K5 - коефіцієнти для кожної конкурсної пропозиції.

ОСТАТОЧНИЙ БАЛ

$$KB = KB \times PK \times GK \times SK$$

де **PK** дорівнює 1,03;
GK - галузевий коефіцієнт для заяв з пріоритетом 1 на спеціальності із переліку «гостродефіцитних спеціальностей» 1,03 (біологія, екологія, хімія, середня освіта (фізика), фізика та астрономія, прикладна фізика, математика, статистика);
SK - дорівнює 1,02 для осіб, зареєстрованих у сільських населених пунктах, які здобули повну загальну середню освіту у навчальних закладах, що знаходяться на території сільських населених пунктів у рік вступу, та 1,00 в інших випадках.

ПЕРЕЛІК КОНКУРСНИХ ПРЕДМЕТІВ У СЕРТИФІКАТІ УКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРУ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ (ВСТУПНИХ ІСПИТІВ, ТВОРЧИХ КОНКУРСІВ) ДЛЯ ВСТУПУ ДО ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА В 2017 РОЦІ

Спеціальність	Освітня програма	Конкурсні предмети	Мінімальна кількість балів для допуску до участі в конкурсі	Ваговий коефіцієнт (%)
Інформаційна, бібліотечна та архівна справа	Документознавство та інформаційна діяльність	1. Українська мова та література	100	0,50
		2. Історія України	100	0,20
		3. Математика або географія	100	0,20
Математика	Математика	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Математика	130	0,50
		3. Фізика або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц.)	100	0,20
Статистика	Аналіз даних, прогноз поведінки об'єктів різної природи та керування ризиками	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Математика	130	0,50
		3. Фізика або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц.)	100	0,20
Прикладна математика	Комп'ютерно-математичне моделювання, комп'ютерні технології, інформаційні технології	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Математика	130	0,50
		3. Фізика або історія України	100	0,20
Комп'ютерні науки та інформаційні технології	Сучасні інформаційні технології та програмування	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Математика	130	0,50
		3. Фізика або історія України	100	0,20
Середня освіта	Фізика	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Фізика або історія України	100	0,30
Фізика та астрономія	Фізика та астрономія	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Фізика або історія України	100	0,30
Прикладна фізика та наноматеріали	Технології інтернету речей	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Історія України або іноземна мова (англ., нім.)	100	0,30
Кібербезпека	Кібербезпека	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Історія України або іноземна мова (англ., нім.)	100	0,30
Метрологія та інформаційно-вимірювальна техніка	Стандартизація, сертифікація та управління якістю в інформаційних технологіях	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Історія України або іноземна мова (англ., нім.)	100	0,30
Комп'ютерні науки та інформаційні технології	Розробка програмного забезпечення та комп'ютерна графіка	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	125	0,30
		3. Історія України або іноземна мова (англ., нім.)	100	0,30
	Computer Sciences (Комп'ютерні науки – програма з англійською мовою викладання)	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	125	0,30
		3. Історія України або іноземна мова (англ., нім.)	100	0,30
Хімія	Хімія	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Хімія або біологія	100	0,25
Хімія	Біохімія	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Біологія	100	0,30
		3. Хімія або математика	100	0,25
Біологія	Біологія	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Біологія	100	0,45
		3. Хімія або історія України	100	0,20
Екологія	Екологія	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Біологія	100	0,45
		3. Хімія або історія України	100	0,20
Історія та археологія	Історія та археологія	1. Українська мова та література	100	0,25
		2. Історія України	100	0,45
		3. Географія або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц.)	100	0,20
Політологія	Політологія	1. Українська мова та література	100	0,25
		2. Історія України	100	0,45
		3. Географія або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц.)	100	0,20
Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії	Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії	1. Українська мова та література	100	0,25
		2. Історія України	100	0,35
		3. Іноземна мова (англ., нім., ісп., франц.)	100	0,20
Філологія. Германські мови та літератури (переклад включно)	Англійська мова і переклад	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Історія України	100	0,20
		3. Іноземна мова (англ.)	110	0,55
	Німецька мова і переклад	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Історія України	100	0,20
		3. Іноземна мова (англ., нім.)	110	0,55
Філологія. Романські мови та літератури (переклад включно)	Французька мова і переклад	1. Українська мова та література	100	0,20
		2. Історія України	100	0,20
		3. Іноземна мова (англ., франц.)	110	0,55
Філологія. Українська мова та література	Українська мова та література	1. Українська мова та література	100	0,45
		2. Історія України	100	0,25
		3. Математика або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц., рос.)	100	0,20
Філологія. Слов'янські мови та літератури (переклад включно)	Мова та література (російська); переклад (російська, українська мови)	1. Українська мова та література	100	0,45
		2. Історія України	100	0,25
		3. Математика або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц., рос.)	100	0,20
	Мова та література (польська); переклад (польська, українська мови)	1. Українська мова та література	100	0,45
		2. Історія України	100	0,25
		3. Математика або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц., рос.)	100	0,20
Філологія. Прикладна лінгвістика	Прикладна лінгвістика	1. Українська мова та література	100	0,45
		2. Історія України	100	0,25
		3. Математика або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц., рос.)	100	0,20
Культурологія	Культурологія	1. Українська мова та література	100	0,45
		2. Історія України	100	0,25
		3. Математика або іноземна мова (англ., нім., ісп., франц., рос.)	100	0,20
Психологія	Психологія	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,35
		3. Біологія або історія України	100	0,25
Журналістика	Журналістика	1. Українська мова та література	100	0,45
		2. Історія України	100	0,20
		3. Творчий конкурс	115	0,25
Економіка	Бізнес-аналітика	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Географія або історія України	100	0,30
	Економіка підприємства	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Географія або історія України	100	0,30
	Управління персоналом та економіка праці	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Географія або історія України	100	0,30
Міжнародні економічні відносини	Міжнародна економіка	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Історія України або іноземна мова (англ., нім., франц., ісп.)	100	0,30
	Міжнародний бізнес	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Історія України	100	0,30
		3. Математика або іноземна мова (англ., нім., франц., ісп.)	100	0,30
	International Bussiness (Міжнародний бізнес - програма з англійською мовою викладання)	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Історія України	100	0,30
		3. Іноземна мова (англ., нім., франц., ісп.)	170	0,30
Облік і оподаткування	Облік і оподаткування	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Географія або історія України	100	0,30
Фінанси, банківська справа та страхування	Фінанси, банківська справа та страхування	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Географія або історія України	100	0,30
Маркетинг	Маркетинг	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Історія України	100	0,35
		3. Географія або математика	100	0,25
Підприємництво, торгівля та біржова діяльність	Підприємництво і торгівля	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Математика	100	0,30
		3. Географія або історія України	100	0,30
	Туристичний бізнес	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Історія України	100	0,30
		3. Географія або математика	100	0,30
Менеджмент	Управління персоналом та економіка праці	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Історія України	100	0,30
		3. Математика або іноземна мова (англ., нім., франц., ісп., рос.)	100	0,30
	Менеджмент	1. Українська мова та література	100	0,30
		2. Історія України	100	0,30
		3. Географія або математика	100	0,30
Право	Право	1. Українська мова та література	100	0,40
		2. Історія України	100	0,30
		3. Математика або іноземна мова (англ., нім., франц., ісп.)	100	0,20

Автор: Карина Козак, студентка
2-го курсу спеціальності
«Журналістика»

Спільний проект ДонНУ імені Василя Стуса та Вінницької міської ради – Школа молодого посадовця – є логічним продовженням унікальної ініціативи, що стала справжнім університетським трендом минулого календарного року – І Всеукраїнської школи публічної політики та адміністрування. Найголоснішим проектом у поточному навчальному році має всі шанси стати саме навчання в Школі молодого посадовця, яке триватиме до 11 червня.

Зацікавились ініціативою близько 150 осіб, з яких у три етапи (розгляд анкет з мотиваційними листами, тестування, співбесіда) було обрано 37 слухачів Школи. Це дипломовані спеціалісти, магістри, підприємці віком до 35 років, до речі, не лише вінничани, а й одесити, кияни і представники інших регіонів України, готові розробляти проекти і втілювати їх, розвиваючи саме Вінницю!

Система навчання у Школі наступна: раз на тиждень слухачі відвідують тренінги від провідних експертів-науковців і представників влади і два рази на тиждень стажуються у міській раді. Метою Школи є підготовка слухачів до роботи у Департаменті економіки й інвестицій Вінницької міської ради, адже розглядається можливість працевлаштування 20 кращих випускників. Крім цього, на часі стоїть розробка бренду міста і підготовка стартапів (від англ. startup company, startup, тобто той, що стартує), які стануть частиною стратегії розвитку Вінниці. Тому пріоритетними при відборі на навчання у Школі молодого посадовця були заявки осіб, які мають повну або незакінчену вищу економічну, політологічну або юридичну освіту. Адже Школа дає змогу підвищити кваліфікацію і здобути додаткові професійні компетентності.

Юлія Пачос, координатор проекту, розповідає:

- На відміну від І Всеукраїнської школи публічної політики і адміністрування, де програмою було передбачено лише практико-орієнтовані тренінги, програма навчання Школи молодого посадовця включає три компоненти: аудиторне (теоретичне з елементами практичного) навчання в ДонНУ

ГОТУЄМО «АГЕНТІВ ЗМІН» ДЛЯ ВІННИЦІ

імені Василя Стуса, стажування у Вінницькій міській раді та написання реальних проектів розвитку Вінниці, які в перспективі можуть отримати підтримку GIZ. Звісно, окрім певних теоретичних блоків у навчальному процесі застосовуються різні форми інтерактиву: представлення себе у різних формах, ділові ігри, креативні командні завдання, фасилітація (організація процесу колективного розв'язання проблем у групі – ред.) та модерація творчої діяльності учасників, дискусії та мозкові штурми, опрацювання кейсів та моделювання ситуацій. Стажування учасників Школи проходить у різних формах: слухачі беруть участь у роботі Департаменту економіки й інвестицій, у прийомі громадян, відвідують з робочими екскурсіями підрозділи міської ради та комунальні підприємства. Після кожного етапу стажування обов'язковою є фасилітація з тренером Школи молодого посадовця, де учасники обговорюють побачене, формують типові кейси та узагальнюють здобуті знання та вміння.

Заступник міського голови Вінниці Владислав Скальський ще у період роботи попередньої Школи неодноразово відзначав наявність у слухачів багатьох класних ідей, не систематизованих у дієві проекти, однак без яких реформа децентралізації у Вінниці не просуватиметься. Це стало вагомим поштовхом до створення Школи молодого посадовця.

- Ми подумали над тим, як підвищити вхідну компетенцію кадрів, аби вони не вчилися і не пристосовувалися на новому робочому місці, а приходили вже готовими до цієї роботи. Щоб вони були мотиво-

ваними, і тоді ті люди, які вже працюють у колективі, також отримуватимуть свіжий потік ідей і креативу. Бо всім разом нам потрібно створювати і реалізовувати проекти задля перетворення нашого міста у ще більш комфортне середовище для життя. І я впевнений в тому, що Вінниця має стати тим містом, яке буде мотивувати всю країну, – висловлює сподівання пан Владислав.

На захист проектів, розроблених групами учасників на чолі з наставниками, будуть запрошені донори, готові вкласти кошти в просування і реалізацію найцікавіших з ідей учасників Школи.

Учасники познайомилися вже з сімома тренерами, серед яких кандидати економічних наук Анна Середя і Владислав Болгов, доктори економічних наук Костянтин Безгін, Лариса Шаульська, Антоніна Сидорова і доктор політичних наук Тетяна Нагорняк. Вони відкрили слухачам секрети успіху управлінців, розповіли про тонкощі HR-менеджменту, розвиток малого і середнього бізнесу, про втілення дерегуляції й децентралізації на місцях, реалізацію інноваційної політики підприємства та держави і про те, що «статистика знає все». Наразі відбулося знайомство з роботою центрів надання адміністративних послуг Вінницької міської ради, Прозорого офісу та спектром послуг, які надає ВМР малому і середньому бізнесу та громадянам. Учасники Школи побували і на комунальному підприємстві «Вінницька транспортна компанія», де у супроводі генерального директора Михайла Луценка побачили як створюються нові трамваї VinWey.

Слухачі Школи поділилися з «Університетськими вістями»

досвідом проходження тестів і співбесіди та враженнями від навчання.

Яна Котець, цьогорічна випускниця історичного факультету ДонНУ імені Василя Стуса:

- Вступні тести були цікавими та різносторонніми: логічне мислення, завдання з економіки тощо. Школу я обрала для того, щоб здобути нові знання і професійні компетентності, навчитися стратегічному плануванню, публічним виступам, зрозуміти модель взаємодії влади, громади і бізнесу, попрацювати в команді активних молодих людей. Тренінги проходять цікаво. Ми вже прослухали лекції з менеджменту персоналу, управління інноваціями, муніципальної статистики. А також об'єдналися у групи по шість осіб, щоб разом, в команді, працювати над проектами розвитку міста. Наш напрям – соціальні проекти. Дуже цікавим є стажування у міській раді, де ми знайомимось зі структурою та напрямом діяльності окремих відділів.

Микола Обідник, кандидат технічних наук, дизайнер, приватний підприємець:

- Дізнався про Школу випадково, зацікавився, швидко заповнив реєстраційну форму й опинився у числі відібраних на співбесіду. Вважаю Школу цікавою і продуманою. Мені подобається, як організовано навчальний процес. Це гарний шанс отримати нові знання, а, можливо, і роботу, якщо запропонують щось достойне. Знання, які ми отримуємо на заняттях, напевно дадуть можливість майбутнім посадовцям швидше адаптуватись у міській раді. А більш ґрунтовне розуміння якогось процесу, на мій погляд, можна отримати тільки вивчаючи конкретне питання на власному досвіді. Мені дуже сподобалось те, що нам самим запропонували вибрати напрям для розробки стартапу, і я обрав інвестиційні проекти. Якщо у мене буде можливість залучати інвесторів у наше місто і таким чином творити його історію – це реально цікаво, бо від цього залежить добробут усього міста та його мешканців.

ПЛЕКАЄМО ТРАДИЦІЇ, ЦІНУЄМО ІМ'Я, ПРАГНЕМО ДОСКОНАЛОСТІ!

C_2H_6OH NH_3 H_2O

НАУКА -

Автор: Олена Самойленко,
головний редактор газети
«Університетські вісті»

Коли у квітні в Донецькому національному університеті імені Василя Стуса відбувся перший науково-популяризаційний захід у рамках реалізації проекту соціальної дії «Наука – це просто!», актова зала ледь вмістила всіх гостей. Більше 300 учнів 7–9 класів комунального закладу «Навчально-виховний комплекс: загальноосвітня школа І–ІІ ступенів – ліцей № 7 Вінницької міської ради» та дітей-переселенців зі Сходу України із захватом спостерігали за науковою магією (але не фокусами!) у виконанні студентів та викладачів Університету.

До речі, як стверджує ініціатор проекту кандидат хімічних наук Наталя Леонова, всі продемонстровані ефектні досліди може з легкістю повторити будь-хто бажаючий, але для цього потрібні знання з природничих наук.

Гості на власні очі побачили, як за декілька секунд можна зробити квітку скляною і розбити її металевим предметом, заморозити петрушку і потім насолоджуватися її «новим» смаком, приготувати «драконові палички» і дмухати «паром» як дракон, лопнути кульку за допомогою цитрусової шкурки або лазера, одержати навесні майже кілограм снігу усього з двох грамів хімічної речовини, - розповідає пані Наталя. Діти могли взяти участь у виконанні дослідів, відчути

Ініціаторки проекту готові доводити, що наука – це просто та цікаво

себе справжніми хіміками-експериментаторами і навіть скуштувати на смак хімічний коктейль «Сублимація» і кріоморозиво!

Ідея популяризації науки серед школярів виникла одразу після переїзду Донецького національного університету до Вінниці.

Ще у 2015 році нам довелося залучати абітурієнтів на хімічний факультет, про-

Спочатку цю роботу виконували три студента і викладач, але поступово ми розвивалися, відкривали щось нове, здійснювали нові експерименти, шукали цікаві яскраві досліди. У 2016 році ми вже виступали з різними програмами на днях відкритих дверей Університету і факультету, профорієнтаційних зустрічах, а рік назад, у травні, представили шоу на Дні Європи у Вінниці. Крім того, з програмою нашого

це великі кошти. У вишу, що тільки розпочинав працювати в екзилі та наново будував свою матеріально-технічну базу, не було можливості придбати необхідне обладнання, посуд, реактиви та реквізит для проведення подібних науково-пізнавальних заходів.

Але я вірила: якщо дуже сильно чогось хотіти, то все навколо буде сприяти реалізації цього бажання! - Каже Наталя. - Я почала шукати гранти, писати бізнес-плани та з'ясовувати, де можна взяти гроші для реалізації цієї ідеї. Оголошення про пітчінг проектів соціальної дії програми «Active Citizens» за підтримки Британської Ради та Координаційного центру переміщених ВНЗ побачила у Фейсбукі і довго вагалася, чи подавати заявку, бо необхідною умовою була присутність менеджера проекту у Києві протягом п'яти днів, а в цей час тривав навчальний процес... Остаточне рішення допоміг

прийняти мій колега - доцент кафедри економіки підприємства Олександр Трегубов.

На підготовчому етапі з 85 поданих проектів було відібрано 35 найкращих, авторів яких і запросили представити свої ідеї грантодавцям. З 13 по 17 лютого у Києві тривав пітчінг (презентація та захист ідеї) проектів соціальної дії переміщених ВНЗ України, і в результаті проект Наталі Леонової «Наука – це просто!» отримав фінансову підтримку. Фінансування від донорів становить 14 385 гривень, а власний внесок ініціаторки на даному етапі складає більше 10 000 гривень!

Команда проекту соціальної дії складається з професіоналів-ентузіастів.

Оберіть, чим лопнути повітряну кульку - лазером чи цитрусовою шкуркою?

водячи профорієнтаційні зустрічі з учнями 8–11 класів у вигляді навчально-пізнавальних шоу, - розповідає Наталя Леонова. -

шоу ми відвідали вінницький інтернат «Гніздечко» і «Прибузьку школу-інтернат».

Звичайно, такий проект –

Наші хіміки як Прометей – несуть вогонь людям

Помічником керівника виступає магістрантка фізико-технічного факультету ДонНУ імені Василя Стуса Катерина Шуляченко. Фахову допомогу на стадіях планування, написання та реалізації проекту надали колеги з економічного фа-

КОМЕНТАРІ ФАХІВЦІВ

Оксана Русанова,
кандидат технічних наук

Я працюю на кафедрі загальної фізики і дидактики фізики, викладаю фізику і працюю на курсах, пов'язаних з інформатикою. Мені дуже цікавий процес пізнання – я відвідую багато курсів і тренінгів, читаю безліч книжок, і дуже б хотіла передати свої знання – показати, що вчити можна інакше, ніж нас

вчили у школі, щоб дітям було цікаво. Світ змінився, а у школах все по-старому... Я – за проектне навчання: коли дитина вирішує цікаве завдання, а щоб із ним впрокатися – пізнає фізику, математику, хімію. Я не даю готових рішень, а підводжу дітей до відповіді. І коли вони до чогось докопуються, їхня радість від інсайту – той момент, заради якого я все це роблю.

Ми не стоїмо на місці, я роблю не тільки наукові шоу, але й семінари, щоб популяризувати науку, надихати, довести людям, що це дуже цікаво. Вважаю, що проекти, подібні до «Веселої науки», можуть тривати вічно, бо одні діти дорослішають,

інші підрастають. Крім шоу-програм і майстер-класів, плануємо найближчим часом розпочати випуск наукової гри в цікавому форматі. Це буде настільна гра-квест-лабораторія, з якою дитина весело проведе час, непомітно вивчить географію, дізнається безліч фактів про різні народи і їхню культуру, виконає захоплюючі експерименти – і все це одночасно!

Я щиро вірю, що діти – це майбутнє України, і сподіваюся, що діти, які цікавляться наукою, стануть інтелектуальною елітою нашої країни і змінять наше життя на краще!

Наталя Леонова,
кандидат хімічних наук

Звичайні шкільні уроки не завжди можуть зацікавити дитину вивчати природничі науки, а «механічне» написання та запам'ятовування формул і правил дуже часто знижує прагнення до знань у дітей. Для того, щоб зацікавити природничими науками у школі, а надалі і у ВНЗ, необхідно змінити спосіб подання науково-

го матеріалу школярам. На локальному рівні ми плануємо викликати інтерес до вивчення шкільних предметів, демонструючи експерименти і пояснюючи їхній результат за допомогою науки простими словами.

На глобальному – сприятиме підвищенню іміджу ДонНУ імені Василя Стуса як потужного інноваційного навчального закладу України. Сподіваюся, що ми допоможемо дітям визначитися із подальшим навчанням та вибором майбутньої професії, тому будемо чекати збільшення кількості абітурієнтів на хімічному факультеті.

ЦЕ ПРОСТО!

 H_2SO_4 CO_2 CaO

Найсвіжіше морозиво – зроблене на очах зачарованих поціновувачів

культету: проректор з наукової роботи, доктор економічних наук Ілля Васильович Хаджинов та кандидат економічних наук Олександр Сергійович Трегубов. Проводити науково-популяризаційні заходи активно допомагають студенти-першокурсники хімічного факультету.

Студенти отримують унікальний досвід організаційної й експериментальної роботи, акцентує увагу пані Наталя. – Зауважу, що всі хімічні реактиви, реквізит і експерименти абсолютно безпечні. Після розробки кожен дослід проходить ряд тестувань на безпеку і тільки після цього демонструється на публіці.

Тож метою соціального проекту «Наука – це просто!» є популяризація природничих наук серед потенційних абітурієнтів ДонНУ імені Василя Стуса та школярів:

Пускати пару як казковий дракон може кожний, хто знає секрети хімічних реакцій

вінничан та дітей-переселенців для розвитку інтелектуальних здібностей, креативного і критичного мислення, пропагування розвитку науки в Україні та. Зауважимо, що наразі у Вінниці подібних проектів з популяризації науки немає, хоча взагалі в Україні зараз спостерігається певна тенденція до просування наукових знань за допомогою шоу та ігрових інноваційних технологій.

Сталося так, що ініціаторами такого навчання стають фахівці, яких війна змусила виїхати з Донецької області. Наприклад, у Черкасах команда переселенців з Дебальцевого та Донецька реалізує проект «Шоу-лабораторія «Похімічемо», а серед тих, хто популяризує науку у Запоріжжі, – ще одна співробітниця Донецького національного університету імені Василя Стуса кандидат технічних наук Оксана Русанова, проект якої називається «Весела наука» та реалізується за грантові кошти ООН.

– Мені здається, що на даний час наявність таких проектів, спрямованих на розвиток дітей, – це необхідність, – вважає Наталя Леонова. – Запропонований проект заснований на демонстрації експериментів хімічної та фізичної природи та призначений для популяризації природничих наук серед шкільної аудиторії. Його особливістю є те, що під час проведення таких за-

нять не подається теорія, а використовуються практичні підходи. При цьому дітей можна дивувати, розважати, розкривати таємниці науки та показувати, що наука є всюди навколо нас, а все, що є у кожному будинку, може стати елементом наукового дослідження.

Найближчим часом переконалися в тому, що «Наука – це просто», зможуть учні п'яти загальноосвітніх шкіл і гімназій Вінниці та діти-переселенці зі Сходу України. За кошти виграного гранту і за підтримки програми «Активні Громадяни» Британської Ради в Україні та програмної ініціативи «Координаційний центр переміщених ВНЗ» ГО «Центр інновацій та сталого міжнародного розвитку» («CISID») придбали посуд Дьюара, який можна буде використовувати і надалі при проведенні подібних занять і шоу для популяризації науки у навчальних за-

До того, щоб розпочати вивчати хімію в школі, Олексію ще рости та рости, але хімічний коктейль «Сублімація» хлопцю вже до смаку

кладах, на освітніх форумах, міських святах, благодійних акціях тощо.

– Навіть після повної реалізації проекту соціальної дії роботу у цьому напрямку припинено не буде, – впевнена пані Наталя. – Проект має жити, бо на Вінниччині треба популяризувати науку!

ЗНАЙ НАШИХ!

Знайомтесь: кандидат хімічних наук, старший науковий співробітник науково-дослідної частини Донецького національного університету імені Василя Стуса Наталя Леонова.

У 2002 році після закінчення ліцею при ДонНУ Наталя вступила на денне відділення до хімічного факультету університету, який закінчила з відзнакою в 2007 році. Наступні три роки навчалася в аспірантурі, після закінчення якої залишилася працювати на хімічному факультеті. У 2014 році захистила дисертацію на тему «Синтез, структура та властивості епоксидно-полісилоксанових нанокомпозитів катіонної полімеризації» у ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет».

Наталя Леонова розробила п'ять спеціалізованих курсів для студентів, які навчаються за освітніми програмами «Хімія» та «Аналітична хімія». Дослідниця є автором більше 50 друкованих праць, серед яких навчальний посібник, методичне видання, 11 статей у наукових фахових виданнях України, три патенти України на корисну модель тощо.

Наукова діяльність Наталі Леонової стосується полімерних матеріалів, що використовують в оборонній і авіаційній промисловості, машино- і кораблебудуванні. Підтвердженням перспективності створення стійких до температур, дії розчинників і агресивних середовищ матеріалів є інтерес до них всесвітньо відомих підприємств Boeing Corp., Lockheed Martin Corp., Nippon Steel Corp. та науково-дослідних центрів Air Force Research Laboratory; Naval Research Laboratory та інших.

ЕКСПЕРИМЕНТ

Щоб кожен читач міг здивувати своїх друзів, пропонуємо провести дуже простий, але ефектний дослід – «Палаюча купюра».

Для дослідів нам знадобиться: справжня грошова купюра будь-якого номіналу, етиловий спирт (медичний спирт, який можна придбати в аптеці), вода, звичайна кухонна сіль.

Проведення дослідів: у ємності змішуємо етиловий спирт та воду у співвідношенні 1:1, додаємо кухонну сіль (на 100 мл суміші достатньо 0,5 ч.л. солі) і ретельно перемішуємо суміш для повного розчинення солі. Потім занурюємо грошову купюру в приготований розчин. За допомогою щипців дістаємо, тримаємо та підпалюємо купюру. Бачимо, що вона палає яскраво-жовтим полум'ям. Після проведення дослідів грошова купюра залишається неушкодженою!

Пояснення: у результаті горіння етилового спирту утворюється вуглекислий газ, вода та тепло (енергія). Коли ми підпалюємо купюру – горить спирт. Температура, за якої він горить, недостатня для того, щоб випарити воду, якою змочена паперова купюра. У результаті весь спирт згоряє, полум'я згасає, а трохи волога купюра залишається неушкодженою.

Переконалися? – Наука – це просто!

МИКОЛА ЛАТИШЕВ:

«ЗДОРОВ'Я - НАЙБІЛЬША ЦІННІСТЬ,
І ТРЕБА ЙОГО ЗМІЦНЮВАТИ ТА ОБЕРІГАТИ»

Віктор Гюго казав: «Треба підтримувати міцність тіла, щоб зберегти міцність духу». Вже майже три роки перебування ДонНУ імені Василя Стуса на Подільській землі викладачі кафедри фізичного виховання і спорту підтримують у студентів міць тіла і духу. Як це відбувається - «Університетським вістям» розповів в.о. завідувача кафедри Микола Латишев.

- Миколо Вікторовичу, як організовані заняття з фізичного виховання у нашому університеті?

- Студенти 1-4 курсів усіх спеціальностей відвідують заняття з фізичного виховання щотижня. У нас традиційна програма: загальна фізична підготовка, легка атлетика, силова підготовка, спортивні ігри та фітнес. Є велика необхідність у спортивному залі для деяких ігрових видів спорту – волейболу, футболу, баскетболу, бадмінтону та, звичайно, бракує власного басейну. Та ця проблема актуальна не тільки для переміщених вишів.

- Що вважаєте найвизначнішими досягненнями кафедри за останній період?

- Найбільше наше досягнення – ми зберегли та відновили традиції спортивного життя Університету у Вінниці. У першу чергу, це заслуга студентів з їхньою активною життєвою позицією. Цього навчального року ми стали учасника-

ми змагань з більшості видів спорту серед студентів та почали займати призові місця і складати конкуренцію іншим вишам Вінниччини. Наших студентів запрошують у збірну Вінницької області для участі у Всеукраїнських змаганнях. Думаю, це достойний результат.

- Миколо Вікторовичу, чи легко Ви прийняли рішення про переїзд до Вінниці і що змінилось у Вашому житті за ці майже три роки?

- Я корінний донецчанин, та рішення про переїзд приймалося достатньо легко: я та моя сім'я розуміли, що треба

шукати іншого місця для розвитку та реалізації планів. За цей час змінилося дуже багато: певною мірою – світогляд, ставлення до людей. Я остаточно переконався: у будь-якому випадку слід завжди залишатися людиною, незалежно від того, де ти.

- Розкажіть, будь ласка, про перспективу розвитку спорту в Університеті.

- Зараз ми активно працюємо над відновленням роботи спортивного клубу ДонНУ імені Василя Стуса, що дозволить краще та ще продуктивніше керувати спортивно-масовою роботою в Університеті. Також у планах розширити програму Спартакіади Університету і залучити до цього викладачів.

- Який девіз Вашої кафедри?

- Я думаю, ми попрацюємо над формулюванням. Та впевнений: здоров'я – найбільша цінність, і треба його зміцнювати та оберігати. Тож з нагоди Ювілею Університету бажаю усім колегам і студентам здоров'я, здоров'я і ще раз здоров'я! А рідній Alma Mater – процвітання, зміцнення та великих досягнень!

Розмовляла Аліна Тарасюк, студентка 2-го курсу спеціальності «Політологія»

Вони захищають честь Донецького національного університету імені Василя Стуса. Сильні духом, витривалі і вольові – донецькі і вінницькі спортсмени – знають ціну своїх перемог і не збираються здаватися. Про досягнення, виклики та плани на майбутнє розповідають представники спортивної еліти Стусівського університету.

**ЖИЗНЬ – БОРЬБА,
БУДЬ БОРЦОМ!**

**Ельмар Ибадов,
студент юридического
факультета**

Я поступил на юрфак в 2014 году и сразу же активно включился в различные спортивные мероприятия, чтобы защищать честь своего факультета и Университета. Благодаря Дмитрию Баву, который тогда возглавлял спортивное направление юрфака, мне удалось проявить свои физические способности и достойно представить факультет. В частности, я занял первое место на спортивных соревнованиях, посвященных 50-летию Университета. Еще в составе команды университета завоевал третье место в Кубке Винницы по подтягиванию среди студентов, первое место – на спартакиаде по общей физической подготовке среди студентов...

Не могу не процитировать слова Матери Терезы: «Бог посылает нам испытания, чтобы мы, преодолевая их, укреплялись, а не отчаивались, ведь наша жизнь – это борьба, будь борцом». Постоянные усиленные тренировки дали, на мой взгляд, отличный результат. Спорт – это важная сфера жизни человека. Именно поэтому я, став главой спортивного направления на юридическом факультете, стараюсь приобщать наших студентов к спортивной активности. Я благодарен всем, кто помогает нам в реализации спортивных инициатив в ДонНУ имени Василя Стуса!

**ПРОСЛАВЛЯЙМО СВОЮ
АЛЬМА МАТЕР!**

**Наталія Березюк,
студентка економічного
факультету**

Понад шість років я займаюсь легкою атлети-

кою – бігаю 400 м та 400 м з бар'єрами, маю розряд кандидата в майстри спорту (КМС), неодноразово ставала чемпіонкою області та займала призові місця на чемпіонатах України. У ДонНУ імені Василя Стуса вступила минулого року (на третій курс – після профільного коледжу), і скоро дізналась, що буде проводитись крос серед вищих навчальних закладів та одразу ж запропонувала викладачці фізичної культури на економічному факультеті Олені Володимирівні Юшиній взяти у ньому участь. Вона швидко сформувала команду, знайшла заклад, де ми могли б пройти медогляд та виставила команду Донецького національного на змаганнях.

Зважаючи на обставини, Університет тільки починає набирати оберти у напрямку спорту на Вінниччині, тому ми не зайняли першого місця, але й не були останніми. Головне, я вважаю – показали, що ДонНУ тепер в строю разом з іншими. У 2016-му до Університету вступило ще більше студентів, серед яких багато хороших спортсменів, тому надалі, думаю, наша університетська команда буде показувати кращі результати і прославляти Альма Матер! Своєму університету бажаю талановитих студентів, розвитку, процвітання та завжди бути першим у всьому!

**ЧОЛОВІК МАЄ
БУТИ СИЛЬНИМ**

**Максим Сарахман,
студент біологічного
факультету**

Спорт для мене – це хобі, а не стиль життя, в житті я займаюсь музикою та багато часу займався авіа-ракето-моделюванням. Хоча з самого малечку займаюсь фізкультурою, хотів бути сильним і мати гарну фізичну форму (на це мене надихнули бойовики 80-90-х), пробував різні види спорту: від вільної боротьби до спортивних танців, але щось конкретне мене не зацікавило. Тому зараз просто регулярно ходжу в тренажерний зал, бо чоловік має бути сильним!

ДОНЕЦЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
1937

СВЯТКОВА ПРОГРАМА

26 травня 2017 року

- 10:00** - Урочиста лінійка біля Головного корпусу Університету (вул. 600-річчя, 21)
- 11:30** - Екскурсія у музей Університету «Нові сторінки історії ДонНУ імені Василя Стуса» (1 поверх)
- 12:30** - Показ фільму, присвяченого Ювілею ДонНУ імені Василя Стуса (Актова зала, 7 поверх)
- 13:00** - Урочисте засідання Вченої Ради з нагоди 80-річчя ДонНУ імені Василя Стуса (Актова зала, 7 поверх)

27 травня 2017 року

Ювілейний DonNU Family Day

Здоровий відпочинок Університетської родини
на свіжому повітрі

«ПЛЕКАЄМО ТРАДИЦІЇ,
ЦІНУЄМО ІМ'Я,
ПРАГНЕМО ДОСКОНАЛОСТІ!»

А тепер я хочу звернутися до тебе, моя дорога Університетська Родино! Я хочу подякувати всім Вам – студентам і аспірантам, викладачам і лаборантам, столярам і бухгалтерам, електрикам і бібліотекарям – всім-всім Вам – подякувати за ці 80 Років!

За Свободу, яку ми вибороли!

За Порядність, яку ми не втратили!

За Ім'я, яке ми здобули!

Міцно тримаючи кожного з Вас за руку, я вступаю у своє майбутнє – у Наше Майбутнє! Я обіцяю бути для Вас Гордістю і Натхненням, я щиро вірю в наш спільний Успіх! Тільки разом, пліч-о-пліч, плекаючи традиції і цінуючи наше ім'я, силою донецького характеру і духу ми розбудуємо в мальовничому Центрі України потужний інноваційний освітньо-науковий заклад, яким будемо пишатися.

А я... Я назавжди залишуся з Вами: бо як Я – ціле життя для Вас, так і Ви – Життя моє.

Ваш Університет

ДЕ ЖИВЕ ДУША УКРАЇНИ

До мальовничого куточка України в місто Радомишль, що на Житомирщині, екскурсійна група від ДонНУ імені Василя Стуса потрапила наприкінці березня. Культурний «десант» здійснили слухачі та викладачі програми «Основи християнського богослов'я», студенти і викладачі вишу, представники Вінницької єпархії Української православної церкви.

Автор: Єлизавета Недогарова

Замок-музей Радомишль є частиною стародавнього Шляху Королів «Via Regia», що з'єднував вісім європейських країн: Іспанію, Бельгію, Францію, Німеччину, Литву, Польщу, Білорусь та Україну. Цей шлях простягався від Сантьяго де Компостелло до Києва!

Унікальна експозиція замку-музею, яка має назву «Душа України», була зібрана завдяки Ользі Богомолець, відомій громадській діячці та заслуженій лікарці України. До речі, весь час, що тривала екскурсія музеєм, лунала жива музика з концертної зали – нашої групі пощастило приїхати саме в день святкування Дня народження меценатки.

Колекція музею, що нині займає два поверхи замку, поповнювалась протягом 25 років. Це 5000 домашніх ікон XVI-XX ст. та інших артефактів з усіх регіонів України. Зараз у музеї є вже реставровані ікони і ті, що зберігають у тому вигляді, в якому вони потрапили до музею. Екскурсовод пояснила це тим, що у музеї намагаються «зберігати неповторність кожного предмета» (в експозиції є ікони, унікальні за формою та методом нанесення малюнку).

Замок Радомишль було реставровано зі збереженням його унікального зовнішнього вигляду та внутрішнього наповнення, що додає колориту як Музею домашньої ікони, так і готелю, папірні, трапезній та взагалі всій території замку. Наприклад, у готелі на десять номерів збережено всі меблі XVII-XIX століть. Єдина данина сучасності — нова сантехніка та електричне освітлення. Цікаво, що замок було зведено на природному фундаменті — скелі.

Після смачного обіду у трапезній при освітленні, максимально наближеному до аутентичного, група

відвідала папірню. Вона була заснована у 1612 році як укріплене виробництво паперу для друкарні Києво-Печерської Лаври. Зараз у папірні проводять демонстрацію стародавнього методу ручного виготовлення паперу з водяним знаком. Одній зі слухачок богословських курсів пощастило власноруч виготовити сторінку паперу та нанести на нього молитву «Отче наш» за допомогою друкарського верстату за технологією XVII століття.

Тьютор програми «Основи християнського богослов'я» Олена Скопова відмічає, що ідея спільної подорожі з представниками Вінницької Єпархії УПЦ з'явилась саме у слухачів курсу. Це й не дивно, адже Радомишль – місце, де має хоч раз у житті побувати кожен з нас!

Три години, що тривала подорож, екскурсанти не змарнували. У дорозі зав'язалася цікава розмова мирян з протоієреєм Володимиром Пучковим та протодіяконом Владиславом Демченком. Отець Володимир навіть порекомендував цілий список дійсно цікавої світської літератури та зауважив, що тільки освіченій людині можна дати у руки Святе Писання, бо воно є зразком високої та нелегкої для сприймання літератури.

На зворотньому шляху група відвідала Свято-Іоано-Богословський чоловічий монастир, що знаходиться в селі Лемешівка Калинівського району, де познайомились з місцевими святинями, історією створення монастиря. За традицією, всіх подорожуючих тут пригощають гарячим трав'яним чаєм з солодощами – наша група не стала винятком!

Учасники екскурсії у живописний край, кожен шматочок якого сповнений століттями великої історії нашого народу, повернулися додому з наміром відкривати для себе душу України!

15 травня 2017 року № 2 (1537)

Університетські вісті

Засновник
Донецький національний університет
імені Василя Стуса
Головний редактор
Олена Самойленко
Верстальник-дизайнер Ольга Філімончук
<http://news.donnu.edu.ua>

Свідцтво про реєстрацію
ВЦ № 927-285 ПР
від 10 травня 2015 року

Виходить українською
та російською мовами.

Адреса редакції: 21021,
вул. 600-річчя, 21, м. Вінниця
press.div@donnu.edu.ua

Передрук матеріалів видання
можливий лише з дозволу редакції
газети. Посилання на першоджерело
(газету «Університетські вісті») обов'язкове.

Редакція не завжди поділяє думку авторів
публікацій, а також залишає за собою
право редагувати та скорочувати тексти.